

Hieronder een **fragment**  
uit het boek

**“De Zwarte Maan en Priapus –  
Redding uit de draaikolk van oerinstinctieve patronen”**

ISBN 978-90-75849-43-1

*van*

**Christiane Beerlandt**

*U mag van deze tekst één exemplaar afdrukken voor persoonlijk gebruik.*

\*

**De Zwarte Maan, algemeen**

**Vereenzelvigt de mens zich met de Lichtende,  
reddende Vuurtoren of met de fatale Draaikolk ?**

Waar de mens al eeuwenlang verzwolgen zit, als *in draaikolken* meegevoerd naar de diepste diepten van de oceaan. De Zwarte Maan-punten wijzen de mens aan waar ‘gevaarklippen’ zijn, om er tenslotte nooit meer tegenaan te varen. Onrechtstreeks loodst De Zwarte Maan de mens tevens naar *deze havengeul die hem veiligheid brengen wil*, begrensd, met twee bakens -links en rechts- die hem aanwijzen waar de gevaarklippen liggen. Grenzen worden gesteld: de Zwarte Maanpunten als bakens... niet meteen ‘lichtend’ voor het oog van de schipper, maar ‘gevoeld’ door de kapitein die aan het roer van zijn schip gaat staan.

Daar waar de mens in de oeverloosheid telooring, de mist invoer, de oceanische draaikolken naar benee, naar de dood : de Zwarte Maan–betekenis duidt de mens een concrete weg aan (beter nog : welke weg niet te volgen) om van chaos en ondergang in onbewuste diepten gered te worden.

Zwalpte hij, de mens, aanvankelijk rond, werd hij dwingend opgegooid door onbewuste levensenergieën, dan wordt hij nu gedwongen door de taal van de Zwarte Maan een zeer welbepaalde weg te volgen die hem steeds dichterbij zijn eigen oerveiligheidsgevoel zal brengen. Via gevoelservaringen, via bewustwording, via het omzeilen van oude klippen, via het gewaarworden van de donkere draaikolken, en er in zijn meesterschap bewust van te worden hoe hijzelf zijn levensschip naar zijn eigen veilige innerlijke haven kan voeren... Alles klaart op, het licht in zijn hartshaven begint te schijnen. De mens heeft inzicht verkregen in de patronen van zijn oude onbewuste toestand.

De Zwarte Maan geleidt je via de onbewuste wateren tenslotte toch op dwingende wijze, met dwingende stem naar deze punten die gelden als begin van de redding, van de enige uitweg uit de dood. **Tenslotte zal het bootje via die ene havengeul, aangeduid door de boeien van de Zwarte Maan, aanbelanden in de veilige haven.**

Ook *Priapus* laat zich daar zien als een trots schijnbeeld, een standbeeld dat de mens, wanneer hij bewust levend wordt, in diggelen slaat. Waardoor positieve potentie vrijkomt.

(...)